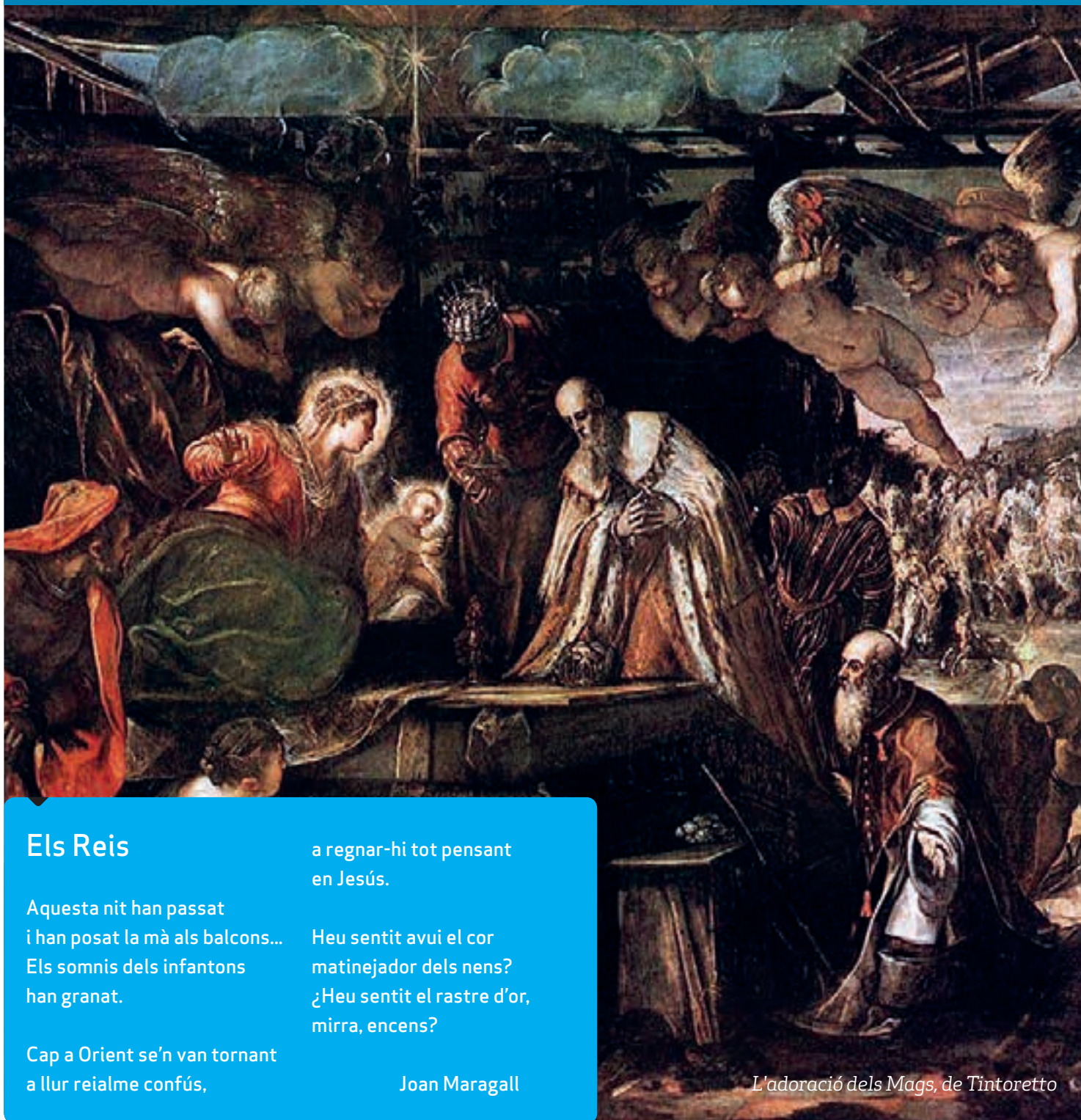

Full diocesà

6 de gener del 2019

p5 – Informació sobre el segon quadrimestre a l'ISCRVIC

p7 i p8 – Avui és el dia de Reis, l'Epifania del Senyor

Els Reis

Aquesta nit han passat
i han posat la mà als balcons...
Els somnis dels infantons
han granat.

Cap a Orient se'n van tornant
a llur reialme confús,

a regnar-hi tot pensant
en Jesús.

Heu sentit avui el cor
matinejador dels nens?
¿Heu sentit el rastre d'or,
mirra, encens?

Joan Maragall

L'adoració dels Mags, de Tintoretto

«Quan va néixer Jesús a Bet-Lèhem de Judea... vingueren d'Orient uns mags»

L'Epifania del Senyor

Lectura del llibre d'Isaïes

Alçat radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum i sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor. Mentre les tenebres embolcallen la terra, i fosques nuvolades cobreixen les nacions, sobre teu clareja el Senyor i apareix la seva glòria. Els pobles s'acosten a la teva llum, els reis busquen la claror de la teva albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots aquests s'apleguen per venir cap a tu; porten de lluny els teus fills, duen als braços les teves filles. Tota radiant i meravellada veuràs amb el cor eixamplat com aboquen damunt teu els tresors del mar i porten a casa teva la riquesa de les nacions. Et cobriran onades de camells, dromedaris de Madian i d'Efà; tots vénen de Sabà portant or i encens i cantant la grandesa del Senyor.

(60,1-6)

Salm responsorial

Tots els pobles, Senyor, us faran homenatge.

(Salm 71)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, segurament heu sentit dir que Déu m'ha confiat la missió de comunicar-vos la seva gràcia: per una revelació he conegut el misteri secret, que els homes no havien conegut en les generacions passades tal com ara Déu l'ha revelat per l'Esperit als sants apòstols de Crist i als profetes. El secret és aquest: que des d'ara, per l'evangeli, tots els pobles, en Jesucrist, tenen part en la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa.

(3,2-3a.5-6)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

Quan va néixer Jesús a Bet-Lèhem de Judea, en temps del rei Herodes, vingueren d'Orient uns mags i, en arribar a Jerusalem, preguntaven: «On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist com s'aixecava la seva estrella i venim a presentar-li el nostre homenatge.» El rei Herodes i tota la ciutat de Jerusalem s'inquietaren en sentir aquestes noves. Herodes convocà tots els grans sacerdots amb els lletrats del poble i els preguntava on havia de néixer el Messies. Ells respongueren: «A Bet-Lèhem de Judea. Així ho escriu el profeta: "Bet-Lèhem, terra de Judà, no ets de cap mane-

ra la més petita entre les famílies de Judà, perquè de tu sortirà un príncep que pasturarà Israel, el meu poble".» Llavors Herodes cridà secretament els mags i s'informà ben bé del moment en què s'havia aparegut l'estrella. Després els encaminà a Bet-Lèhem amb aquesta recomanació: «Aneu, busqueu-lo ben bé, aquest nen, i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, que jo també vull presentar-li el meu homenatge.» Sortint de l'audiència del rei, es posaren en camí. Llavors s'adonaren que l'estrella que havien vist aixecar-se anava davant d'ells fins que s'aturà sobre el lloc on hi havia el nen. La seva alegria en veure allà l'estrella va ser immensa. Entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare i, prostrats a terra, li prestaren el seu homenatge. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li presents: or, encens i mirra. Després, advertits en un somni que no anessin pas a veure Herodes, se'n tornaren al seu país per un altre camí.

(2,1-12)

«Entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare, i, prostrats a terra, li prestaren el seu homenatge»

Viure inquiets

Jean Hakolimana, prev.

El que més crida l'atenció en el relat dels mags és llur actitud. De lluny estant, a través d'una estrella, creuen haver detectat el senyal d'un esdeveniment sense precedents i es posen en camí. Vol dir que vivien en una gran expectació. Aquesta actitud d'espera és potser la menys present entre nosaltres els creients. Vivim tranquils, en part perquè aprofitem les inquietuds i respostes dels qui ens han precedit en aquest camí. Per als espais de resposta encara van fent: missa, celebracions dels sagraments, etc.; és a dir, aquells signes en el quals fem una trobada directa amb Déu. En canvi, aquells espais per a desvetllar preguntes i inquietuds, tals com recessos, cursos de formació permanent, van perdent protagonisme. El fet és que, quan no hi ha preguntes, les respostes es tornen poc rellevants. Sense inquietuds, l'esperança es torna una mera rutina sense més. En part, som creients en la mesura en què vivim inquiets.

Segons el teòleg P. Tillich, la gran tragèdia de l'home modern és haver perdut la dimensió de profunditat. Ja no és capaç de preguntar-se d'on ve i on va, què fa i ha de fer de si mateix en aquest breu lapse de temps entre el seu naixement i la seva mort. Les generacions actuals no tenen el coratge de plantejar-se aquestes qüestions amb la serietat i fondària amb què ho han fet les generacions passades. Prefereixen continuar caminant a les fosques. I nosaltres creients correm el mateix risc. Per això, en aquests temps, hem de tornar a recordar que ser creient és, primer de tot, preguntar-nos apassionadament pel sentit de la nostra vida i estar oberts a una resposta. Sense preguntes, les respostes de la fe cauen en el buit.

La imatge

Uns Mags, que llegien els estels, viatgen travessant deserts; segueixen l'estrella del Rei dels jueus. Només una etapa darrera i arribaran al poble de David. La mirada de la fe els fa reconèixer el Nen; I li lliuren els presents que portaven. Tornaran a casa per un altre camí.

L'itinerari de qualsevol creient: fan grup, cerquen, reconeixen i se'n tornen cap a casa amb passes diferents.

Adoració dels Reis d'Orient (1981). Camil Bofill

Agenda

Lit. hores: Setmana II

7 dilluns

— Sant Ramon de Penyafort
1 Jn 3,22-4,6/Salm 2/Mt 4,12-17.23-25

8 dimarts

— Sant Apol·linar
— Sant Severí
1 Jn 4,7-10/Salm 71/Mc 6,34-44

9 dimecres

— Sant Eulogi de Còrdova
— Sant Marcel·lí
1 Jn 4,11-18/Salm 71/Mc 6,45-52

10 dijous

— Sant Pere Ursèol
— Sant Agató
— Sant Gregori de Nisa
La trobada de Jesús en el Temple
1 Jn 4,19-5,4/Salm 71/Lc 4,14-22a

11 divendres

— Sant Higiní
— Beata Anna Maria Janer
1 Jn 5,5-13/Salm 147/Lc 5,12-16

12 dissabte

— Sant Arcadi
— Sant Nazari
— Santa Tatiana
— Sant Elred
1 Jn 5,14-21/Salm 149/Jn 3,22-30

13 El Baptisme del Senyor / Cicle C

— Sant Hilari de Poitiers
— Santa Verònica de Benasco
— Acaba el temps de Nadal
Is 40, 1-5. 9-11/Salm 103/Tt 2,11-14; 3,4-7/Lc 3,15-16.21-22

Sínode: guarir les paràlisis personals i comunitàries

Síntesi de la carta pastoral del senyor bisbe «Aixeca't i camina» (Jn 5,8) - (II)

El Senyor no ha deixat mai de mirar amb misericòrdia la nostra diòcesi i ens ha beneït amb grans fruits de vida i de santedat, tant en la vida sacerdotal i religiosa com en la vida laical. Una mirada que travessa la història fins a arribar als nostres dies. Un avui que, al meu entendre, des de fa anys, se'ns presenta com un nou paradigma, en què Déu per a moltes persones ja no és el referent en les qüestions fonamentals de la vida.

Els cristians ens veiem immersos en aquestes tendències socials que poden apagar la força transformadora de la fe. I, de fet, no solament hem anat entrant en maneres de pensar que són contràries a la fe cristiana, sinó que també la manera de viure sovint s'allunya de l'evangeli i de la moral cristiana.

Nogensmenys, la societat secularitzada mostra signes de necessitat de guarició: la situació ecològica insostenible, la urgència d'una regeneració ètica, els estralls del relativisme en els més febles de la societat, les diferents fonts d'egoisme.

Una primera i fonamental actitud per a poder emprendre el Sínode Diocesà és reconèixer la nostra necessitat de guariment. No podem negar l'evidència que les nostres comunitats passen per moments de dificultat, tant en el nombre com en les opcions clarament cristianes. Ens pertoca, així, a tots nosaltres de donar una mirada als símptomes de les nostres «paràlisis» personals i comunitàries, per a anar, a la llum de l'Esperit Sant, a l'arrel. Aplicant el text que prenc com a rerefons, ens hem de preguntar: Què és el que ens impedeix de caminar? Quines són les nostres «paràlisis»? Què ens està passant, perquè no siguem capaços d'arribar al moment oportú, al *kairós*, al moment de Déu, per a recobrar la salut?

El primer moment del Sínode Diocesà hauria de ser, doncs, per a veure quines són les nostres «paràlisis» per a escoltar Jesús que ens diu: Vols curar-te? A vegades pot ser més còmode romandre en els planys i les lamentacions que no pas mirar Jesús i escoltar-lo. És important, però, que això ho fem amb sinceritat i valentia.

Informació sobre els cursos de l'ISCRVIC al segon quadrimestre

Període de matriculació: del 7 al 29 de gener

INSTITUT SUPERIOR DE CIÈNCIES RELIGIOSES DE VIC

SEGON QUADRIMESTRE 2018-19

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres (Manresa)
18.00-19.30h	Història de l'Església II (3r) 4ECTS Josep Mª Masnou	Misteri de Déu (2n) 6ECTS (18.00-20.30h) Núria Caum	Moral Social (3r) 4ECTS Xavier Bisbal	Sociologia de la Religió (1r) 4ECTS Maria Forteza	Cartes apostòliques (3r) 4ECTS Begonya Palau
19.35-21.05h	Didàctica de la Religió (2n) 4ECTS /Opt - DECA Toni Ortega		Moral Fonamental (2n) 4ECTS - DECA Xavier Bisbal	Antropologia filosòfica (1r) 4ECTS Joan Ordi	La figura femenina en els evangelis (LI) 4ECTS* Begonya Palau
18.00-19.30h	Grec bíblic (1r) 4ECTS Ramon Torné	La figura femenina en els evangelis (LI) 4ECTS * Begonya Palau	Introducció a l'Islam (LI) 4ECTS * Xavier Marín	Proves filosòfiques de Déu a l'època medieval (LI) 4ECTS Joan Ordi	
19.35-21.05h	Història del Bisbat de Vic (LI) 4ECTS * Oriol Casellas	Evangelis Sinòptics i Actes (2n) 6ECTS (19.35 a 21.35h) Begonya Palau	Pensament medieval II (LI) 4ECTS Abel Miró		

Les classes comencen el 4 de febrer i acaben el 7 de juny. Període de matriculació: del 7 de gener al 29 de gener.

DECA – Aquestes dues assignatures formen part del bloc de DECA (Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmica en Educació Infantil i Primària) per a l'obtenció del títol.

*Cursos de Formació Permanent del Professorat de Primària, Secundària i Cicles Formatius reconeguts pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

Necrològica

Mn. Felip Pujols i Gorchs

Havia nascut a Gurb el dia 1 de maig de 1931 i va ser ordenat prevere el 5 de desembre de 1954. Fou vicari mestre de la parròquia de Santa Maria de Balsareny (juny de 1955); l'any 1957 va quedar incardinat al bisbat de Solsona, on exercí el càrrec d'ecònom de Sant Pere de l'Ametlla. Incardinat novament al bisbat de Vic en 1963, fou nomenat ecònom de Santa Maria de Viladordis (1963), ecònom de Santa Maria de Borredà i Sant Vicenç de Palmerola (1970) i rector de Santa Maria d'Alpens (1975). Durant aquesta llarga etapa, recuperà Sant Sadurní de Rotgers; fou impulsor de colònies d'estiu i caramelles; restaurà l'església de Borredà; fundà una escola de música i solfeig i una coral parroquial i promogué la devoció a la Mare de Déu de la Popa. L'any 2009 es jubilà. Morí el propassat 7 de desembre. Al cel sia.

Intencions de pregària del Sant Pare per a l'any 2019

Confiades a la xarxa mundial d'oració (Apostolat de l'Oració)

Gener. Pels joves, especialment els d'Amèrica Llatina, perquè, seguint l'exemple de Maria, responguin a la crida del Senyor per a comunicar l'alegria de l'Evangeli al món.

Febrer. Per l'acolliment generós de les víctimes del tràfic de persones, de la prostitució forçada i de la violència.

Març. Per les comunitats cristianes, especialment aquelles que són perseguides, perquè sentin la proximitat de Crist i perquè els seus drets siguin reconeguts.

Abril. Pels metges i el personal humanitari presents en zones de guerra, que arrisquen la seva pròpia vida per salvar la dels altres.

Maig. Perquè, a través del compromís dels seus membres, l'Església a l'Àfrica sigui un ferment d'unitat entre els pobles, un signe d'esperança per a aquest continent.

Juny. Pels sacerdots, perquè, amb la sobrietat i la humilitat de les seves vides, es comprometin en una solidaritat activa envers els més pobres.

Juliol. Perquè tots aquells que administren la justícia actuin amb integritat i perquè la injustícia que travessa el món no tingui l'última paraula.

Agost. Perquè les famílies, gràcies a una vida d'oració i d'amor, es tornin cada vegada més «laboratoris d'humanització».

Setembre. Perquè els polítics, els científics i els economistes treballin junts per la protecció dels mars i els oceans.

Octubre. Perquè el buf de l'Esperit Sant susciti una nova primavera missionera en l'Església.

Novembre. Perquè en el Pròxim Orient, on els diferents components religiosos comparteixen el mateix espai de vida, neixi un esperit de diàleg, de trobada i de reconciliació.

Desembre. Perquè tots els països decideixin prendre les mesures necessàries per a fer que el futur dels més joves sigui una prioritat, especialment el d'aquells que més sofreixen.

Festes mòbils del 2019:

Dimecres de Cendra: 6 de març

Diumenge de Rams: 1 d'abril

Pasqua de Resurrecció: 21 d'abril

Ascensió del Senyor: 2 de juny

Pasqua de Pentecosta: 9 de juny

Corpus Christi: 23 de juny

Sagrat Cor de Jesús: 27 de juny

Cor de Maria: 28 de juny

1r. Diumenge d'Advent: 1 de desembre

L'article

L'Epifania i l'adoració dels tres Reis Mags d'Orient

C.R.

Amb el relat de l'adoració dels tres Reis Mags d'Orient, celebrem la festa de la Epifania, mot que prové del grec i significa 'revelació'. Assenyala la manifestació de la glòria de Déu, és a dir, que «Déu es dóna a conèixer».

De fet, l'adoració dels Reis Mags no és l'única epifania; també trobem epifanies al llarg dels relats neotestamentaris, com el Baptisme de Jesús, especialment en l'Evangeli de Marc, i les noces de Canà, en l'Evangeli de Joan, totes dues vinculades a l'inici de la vida pública de Jesús.

Recordar aquests personatges (Melcior, Gaspar i Baltasar) és prendre consciència de qui és l'Infant al qual dediquem aquests dies de festa. Tot i que l'Evangeli parla de «mags», no cal entendre-ho com a companys de Harry Potter, sinó com a savis o sacerdots. De fet, les escriptures tampoc no diuen que siguin tres. Abans del segle III dC es pensava que fins i tot podien ser dotze. És a partir del segle IV que apareixen gràficament representats als mosaics de Sant'Apollinare Nuovo (Ravenna, Itàlia) tres «reis» mags. Sembla que el tema de la reialesa és posterior, i encara més tard, ja cap al segle XIV, s'associa cada rei mag a una raça: Melcior representant els europeus, Gaspar els orientals i Baltasar els africans. L'associació amb una festivitats per a infants, a semblança del que era Sant Nicolau als altres països europeus, s'esdevingué a finals del segle XIX a Espanya i la primera cavalcada de Ses Majestats està documentada en 1866 a Alcoi. La segona s'esdevingué a Igualada.

Més enllà de les consideracions històrico-crítiques, els Reis Mags representen la «catolicitat» o universalitat de la proposta de salvació. En paraules modernes, aquests tres personatges entranyables ens parlen de la inculturació de l'Evangeli. Les seves restes es veneren a la catedral de Colònia (Alemanya).

La Dita

«Fer el petó de Judes»

Sebastià Codina, prev.

Fer el petó de Judes... (petonejar per compromís i per quedar bé; traïdoria).

Passar les de Caïn... (contratemp; després del crim, les va passar negres).

Dir amén... (no portar la contrària; dir sí a tot).

En un dir Jesús...(en un tres i no res).
Deixat de la mà de Déu... (abandonat de tothom).

Tenir un àngel... (estar de sort; encertar-la; tenir un atractiu especial).

Sembla la Torre de Babel... (no entendre's, garbuix d'opinions).

Ser el dit de Déu... (saber-ne molt; ser un home de Déu).

Asseure's a la dreta... (ocupar un lloc preferent).

Triar el blat de la cugula... (separar el bé del ma!).

Li oferiren presents: or, encens i mirra (Mt 2,11)

Romà Casanova, bisbe de Vic

Aquells mags que vingueren d'Orient a Betlem, on havia nascut Jesús, tot seguint l'estel, són uns personatges de l'Esriptura que tenen en la nostra cultura gran ressonància. La nostra tradició ens els fa mirar amb il·lusió, ja que, havent portat presents a Jesús, són factors i font d'inspiració per als regals dels més petits de casa, i dels no tan menuts.

Els mags, que apareixen en l'evangeli de Mateu, són protagonistes d'una història de recerca. Ells, acostumats a escrutar els cels, descobriren un nou estel, signe del naixement d'un nou rei. I es posaren en camí. L'estel els guiava. El camí, ben segur que fou llarg, i, de vegades, el dubte devia aparèixer. Mes ells seguiren avançant somiant la meta. L'estel no sempre era present. Sempre hi ha núvols i algun dubte en el cor. Però podia més en ells el desig de veure el rostre d'aquell nen, tot just nat, que, per la lluïssor de l'estrella, els seus ulls, devien mirar amb una tendresa, com ningú no havia fet mai. En arribar a Jerusalem, lloc del poder —oh cosa estranya!—, l'estel va desaparèixer. Herodes, reietó, encara que amb malícia envejosa en el cor, els indicà la ciutat de David, ja que allí deien les Esriptures que havia de néixer el Messies. I

vers allà s'encaminaren, amb un batec més ràpid al cor, ja que eren ben a prop del terme del seu camí.

La seva alegria fou immensa en veure l'infant en braços de Maria, la seva mare. Fou tanta la seva alegria, amara da de fe i de devoció, que no pogueren fer res més que posar-se de genolls, davant de Jesús. Com expressa la tradició pictòrica cristiana, juntament amb aquest gest d'adoració, també posaren les seves corones a terra, ja que eren davant el qui és el Rei i el Senyor del món i de la història. El seu homenatge, a més, fou acompanyat de l'ofertament de tres presents: or, encens i mirra. En reconèixer-lo com a rei, li oferiren l'or que guardaven. Com que entengueren que era de naturalesa divina i celestial, li regalaren encens perfumat. I en reconeixement i anunci de la seva mort redemptora li presentaren mirra.

I nosaltres, què li oferim? El que a ell li plau és que el cerquem amb tot el cor i que siguem nosaltres «estels» que guiïn els qui encara no el coneixen a trobar-se amb ell. El que més li agrada és que complim la voluntat del Pare i que ens deixem sorprendre per Déu, que ens vol portar per camins d'amor i de llibertat. Que no ens robin mai el veritable Nadal!

